

רע"פ 623/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 623/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק ע"פ 4230-06-21 מיום 26.12.2021 שניתן על ידי כב' השופטת הבכירה מיכל ברנט והשופטים שמואל בורנשטיין ומיכאל קרשן

בשם המבקש: עו"ד ליאור בנימין

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת הבכירה מ' ברנטוכב' השופטים ש' בורנשטיין ומ' קרשן) בע"פ 4230-06-21 מיום 26.12.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' סגנית הנשיאה' פינק) בת"פ 24112-01-18 מיום 29.4.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע שתי עבירות של הטרדה מינית, לפי סעיף 5(א) בצירוף

עמוד 1

סעיפים 3(א)(3) ו-3(א)(6)(ג) ולפי סעיף 5(א) בצירוף סעיפים 3(א)(3) ו-3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, ושתי עבירות של מעשה מגונה באדם תוך ניצול מרות ביחסי עבודה, לפי סעיף 348(ה) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המעשים שבגינם הורשע המבקש נעשו במסגרת עבודתו כמנהל תחום הצהרונים בחברה העירונית של עיריית רחובות (להלן: החברה), וכוונו כלפי ארבע עובדות החברה (להלן: המתלוננות), תוך ניצול מצוקתן הכלכלית והאישית והתנכלות להן.

2. בגזר דינו מצא בית משפט השלום כי יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מארבעת האישומים. בתוך כך, עמד בית המשפט על הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות, הנזק שנגרם למתלוננות ומדיניות הענישה הנוהגת. בהתאם לכך, קבע בית המשפט כי מתחמי הענישה ההולמים ביחס לשלושה מהאישומים נעים בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ואילו ביחס לאישום הרביעי נע מתחם הענישה בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר. כל זאת, לצד עונשים נלווים.

בגזירת העונש בתוך המתחמים לקח בית המשפט בחשבון, מחד גיסא, את עברו הנקי של המבקש, מצבו האישי והמשפחתי ועדויות האופי שניתנו לזכותו. מאידך גיסא, התייחס בית המשפט לחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות – ממנה עולה כי מסוכנות המבקש נמוכה-בינונית, לכך שהמבקש לא נרתם להליך טיפולי, וכן לכך שלא ניתן לזקוף לזכותו את חלוף הזמן. במכלול נסיבות העניין מצא בית המשפט להטיל על המבקש עונש שהוא נמוך במעט מאמצעו של כל מתחם, וגזר עליו עונש כולל של 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים ופיצויים למתלוננות.

3. המבקש ערער על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום, אולם חזר בו מערעורו על הכרעת הדין במהלך הדיון בערעור. כנקודת מוצא, קבע בית משפט קמא כי לא נפלה שגגה בקביעת מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום. כן מצא בית המשפט כי העונש שנגזר הולם את חומרת מעשיו של המבקש ונותן את המשקל הראוי למכלול האינטרסים, בהם גם לנסיבות האישיות של המבקש. בשולי הדברים העיר בית המשפט כי אין לתת משקל לחרטת המבקש, בשים לב לטיבה ולמועד בו הובעה.

4. המבקש לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי ובקשת עיכוב הביצוע שהוגשה עמה.

נימוקי הבקשה

5. המבקש חוזר בבקשתו על טענותיו לפני הערכאות קמא, ועותר לקיצור עונשו ל-9 חודשי מאסר, שירוצו בדרך של עבודות שירות. בתוך כך טוען המבקש, בתמצית, כי בנסיבות העניין נדרש היה לקבוע מתחם ענישה אחד וכן כי לא ניתן המשקל הראוי לנסיבות לקולא ולמדיניות הענישה הנוהגת.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים; או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 1428/21 ביטי נ' מדינת ישראל (18.4.2021)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו, ודי בכך כדי לדחותה.

8. למעלה מן הצורך, דין הבקשה להידחות גם לגופה. כידוע, כאשר הבקשה מופנית נגד חומרת העונש, כבמקרה דנן, תינתן רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם העונש שנגזר חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת או הראויה (רע"פ 4561/20 אור נ' מדינת ישראל (15.7.2020)). ברי כי עניינו של המבקש אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה (ראו והשוו, למשל: רע"פ 1012/13 גריידי נ' מדינת ישראל (20.7.2014); ורע"פ 4251/16 פלוני נ' מדינת ישראל (7.6.2016)). יתר על כן, ובניגוד לטענת המבקש, הרי שעונשו הולם את חומרת מעשיו והערכאות קמא נתנו את המשקל הראוי למכלול השיקולים הרלוונטיים בעניינו.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית. לפיכך, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. המבקש יתייצב לריצוי עונשו על פי האמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

27.1.2022

ש ו פ ט